

ת"ד 6362/12/15 - מדינת ישראל נגד שמואל אשול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 6362-12-15 מדינת ישראל נ' אשול
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
שמואל אשול
הנאשם

26 פברואר 2017

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם - עו"ד מוטי כהן

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בניגוד לאור אדום ברמזור - עבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק וחבלה לגוף - עבירה לפי תקנה 21 (ב) (1) לתקנות התעבורה ונהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 62 (2) ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 01.11.15 סמוך לשעה 23:45, נהג הנאשם ברכב מסוג פיאט בכביש 752 ובהגיעו לצומת מרומזר עם כביש 75 כשהוא נוסע בנתיב השמאלי לפנייה שמאלה, נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שפעל בכיוון נסיעתו, חסם דרכו של רכב אחר נהוג בידי הגב' נ ע וגרם לתאונה שכתוצאה ממנה ניזוקו כלי הרכב המעורבים ונחבלה בגופה נהגת הרכב המעורב שנזקקה לטיפול רפואי.

לא במחלוקת

· עצם התרחשות התאונה במקום ובזמן המפורטים בכתב האישום.

· כיווני הגעת הרכבים.

· תוצאות התאונה.

במחלוקת

· שאלת אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה ובפרט טענתו לפיה נכנס לצומת באור ירוק שדלק בכיוון נסיעתו.

· טענת ההגנה לפיה המאשימה לא הוכיחה כנדרש את תקינות הרמזורים בצומת לפני ובזמן התרחשות התאונה.

דין והכרעה

2. לאחר ששמעתי את עדי התביעה, את הנאשם ובנו, עיינתי במוצגים השונים ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי מערכת הרמזורים פעלה כסדרה וללא תקלות וכי הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק בכיוון נסיעתו, בעוד הנהגת המעורבת נכנסה לצומת באור ירוק שדלק בכיוון נסיעתה.

הוכחה כנדרש תקינות הרמזורים בצומת בזמן התרחשות התאונה

3. מעדותו של השוטר מיכאל אבקסיס (עד תביעה מס' 6) אשר הגיע למקום לאחר התרחשות התאונה, עלה כי בבדיקה חזותית הרמזורים פעלו באופן תקין. עדותו זו של השוטר תואמת גם את רישומי בדו"ח הפעולה ת/11: **"במהלך כל הטיפול הבחנתי כי הרמזורים היו תקינים בכל הפאזות"**. עדותו ורישומי של השוטר לא נסתרו בשום שלב ומתיישבות עם עדותו של הבוחן.

4. גם מעדותו של הבוחן המשטרתי מר נאדי מזאריב (עד תביעה מס' 3) עולה כי מבדיקה חזותית שערך הרמזורים בצומת פעלו באופן תקין. הדברים מתיישבים גם עם רישומי בדו"ח הפעולה ת/6 ובדו"ח הבוחן: **"בבדיקה ויזואלית הרמזורים נראים תקינים ברורים ובולטים לעין"** (ת/8 ס' 12). בבית המשפט העיד הבוחן בהקשר זה: **"אני בודק את התמרורים שהתמרורים תקינים, שהרמזורים תקינים שהפאזה תקינה... שיש רצף, שהפאזה זה לכיוון אחד ואחר כך זה נכבה ומתחיל בכיוון השני... אני לא זוכר באיזה פינה עמדתי. אני בוחר מקום שניתן לראות את התנועה של כלי הרכב, את מה שקורה בצומת"**. לאפשרות לפיה הרמזורים בצומת לא היו תקינים בזמן התאונה, העיד: **אני סבור שלא. יחסית הגעתי מהר לזירה. הסיירים שהיו במקום והנהגים שהיו במקום אף אחד לא העלה שהייתה תקלה ברמזורים בצומת"**. (עמ' 7 ש' 1-19 לפרוטוקול). אישר כי בזמן רישום פרק המסקנות בדו"ח הבוחן לא החזיק בתוכנית הרמזורים. לא ידע לומר אם בזמן בדיקת הרמזורים הבחין בו זמנית ברמזורים בכיוון נסיעת

הנאשם והנהגת המעורבת. בהקשר זה העיד: "אני אסתכל. לפי התרשים אני סבור שניתן. אם אני עומד איפה שסומן ג' בקצה הקדמי של השטח, רמזור אחד מעליי הכוונה לרמזור של הנאשם ואת הרמזור של רכב ב' מולי. אני בכל צומת מחפש פינה ממנה ניתן לראות את שני הרמזורים הרלוונטיים במידת אפשר". אישר כי בצומת קיימת מצלמה של מע"צ ואישר כי בדק אותה ובהקשר זה הפנה למזכר ת/10 (עמ' 8 ש' 1-30 לפרוטוקול).

עדותיו של הבוחן לא נסתרה בשום שלב ואני נותן בה אמון מלא.

5. יש ברישומי ובעדות השוטרים שהגיעו לזירה כדי ללמד שהרמזורים בצומת פעלו באופן תקין לאחר התרחשות התאונה.

6. גם מעדותו של עד התביעה מס' 7, מר אבנר בן-חורין מנהל השירות וההתקנות בחברת "מנורה" המתקינה ומתחזקת רמזורים, ניתן ללמוד על תקינות הרמזורים בצומת. מדובר במי שחתם על טופס "הודעה על תקינות הרמזור בזמן תאונה" מוצג ת/10 (א). מסמך ממנו עולה כי לא התקבלה כל הודעה על תקלה במערכת הרמזורים בצומת במועד התרחשות התאונה.

לשאלה האם במקרה של נפילת מתחים הרמזורים פועלים בצהוב מהבהב, השיב: "צהוב מהבהב זה תקלה ברמזור. כדי להחזיר מצהוב מהבהב שנכנס אוטומטית בתקלה, נדרשת התערבות אנושית שכוללת הגעה למקום. יש אפשרות יזומה של שוטר להגיע לצומת ולהעביר לצהוב מהבהב, אבל כשיש תקלה אוטומטית זה נכנס להבהב, ורק התערבות של טכנאי תחזיר אותו למופע הרגיל" (עמ' 18 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק). נשאל לפעולות אותן הוא מבצע במקרה של תאונה בצומת והשיב: "אני לא מקבל את ההודעה. את זה אני יכול לקבל אחרי חודשיים. אני לא מעורב בנהלים שאתה מדבר עליהם ולא יודע עליהם". לאפשרות לפיה היה בו זמנית אור ירוק ברמזורים לרכבים בכיוונים נגדיים, השיב: "זה לא יכול להיות כי מידית הרמזור היה עובר להבהב, כי יש לו מערכת בקרה שמזהה. זו נקראת תקלה וזה אמור לעבור לצהוב מהבהב באופן אוטומטי או לחושך". הוסיף והעיד כי המעבר לצהוב מהבהב במקרה של תקלה מתרחש בתוך: "אלפית השנייה. אתה בכלל לא מזהה את זה בעין". בנוסף אישר כי כל תקלה נרשמת בכרטיס המערכת (עמ' 19 ש' 1-22 לפרוטוקול). אישר כי עובר לעדותו לא עיין בתוכנית הרמזורים, לא בדק אותה ועל מנת להעיד על זמני המופעים בצומת עליו לעיין בתוכנית הרמזורים. כן העיד כי לא בדק את כרטיס המכשיר מזמן התאונה. ההגנה הציגה לעד את התמונה 1/ אותה צילם הנאשם לאחר התאונה, בה ניתן להבחין במספר רמזורים (5) שדולקים בו זמנית באור ירוק וסברה כי יש בכך כדי ללמד על תקלה. בהקשר זה הסביר מר אבנר בן חורין, כדלקמן: "אני מסמן בעיגול את הרמזור שבנסיעה ישר. הרמזור שאני מסמן במשולש שגם דולק בירוק הוא פנייה שמאלה. הרמזור שסימנתי בעיגול הוא רמזור תוספת זרוע. זה הרמזור שליד הרמזור שהוספתי בו את הזרוע. הכוונה לזה. גם בשרטוט של הבוחן זה לא במקום. הוא יותר לתוך מרכז אי התנועה... היכן שאני מסמן כעת על הציור, 1-2-3 על התמונה אלה הרמזורים לנסיעה ישר. הרמזור שאני מסמן אותו במשולש וכותב עליו "4" ו-"5" גם במשולש הם פנייה שמאלה" (עמ' 19 ש' 23-32 לפרוטוקול).

אציין כי מר בן חורין עשה עלי רשם מקצועי ביותר ואמין. מדובר במי שהיה מעורב בהתקנת הרמזורים בצומת ומכיר כל רמזור בצומת, מיקומו ותפקידו כמו את כף ידו. עדותו לא נסתרה בשום שלב והעד השיב על כל שאלה ושאלה באופן מלא ומקצועי.

מעדותו של מר בן חורין ניתן לקבוע באופן חד משמעי מספר עובדות כלליות. **האחת** שלא יכול להתקיים מצב שבו דולק אור ירוק בו זמנית בשני רמזורים בכיווני נסיעה נוגדים. **השנייה**, שמיד עם התרחשות תקלה, מערכת הרמזורים עוברת להבהוב צהוב או נכבית. **השלישית**, הרמזורים הדולקים באור ירוק בתמונה נ/1, אינם רמזורים בכיווני נסיעה נוגדים והתמונה אינה מלמדת על תקלה אלא על מצב תקין.

7. לטענת ההגנה יש בעובדה שהרמזורים בצומת לא נבדקו בפועל על ידי גורם מקצועי, במקרה זה חברת "מנורה", כדי ללמד שהמאשימה לא הוכיחה את תקינותם במידה הנדרשת ממנה בהליך זה. אינני סבור כך. כפי שניתן ללמוד מעדותו של מר בן חורין, כאשר מתרחשת תקלה מיד, תוך אלפית השנייה, עוברת מערכת הרמזורים בצומת למצב הבהוב באור צהוב או לחילופין המערכת נכבית. במקרה הנדון אין מחלוקת כי בשום שלב הרמזורים לא עברו להבהוב בצהוב ולא כבו. די בכך כדי ללמד כי בצומת לא התרחשה כל תקלה במערכת הרמזורים, לא עובר לתאונה, לא בזמן התרחשותה ולא בסמוך אחריה.

8. אשר לכרטיס האלקטרוני בו מתועדות תקלות, הרי שזה לא הוגש ולא היה צורך להגישו מהטעם שלא נתגלתה כל תקלה בצומת במועד התאונה. צודק הסנגור כי הצומת לא נבדק לאחר התאונה כפי שעולה מהאישור ת/10 (א) של חברת "מנורה", אך הדבר נובע מכך שלא היה צורך לבצע כל בדיקה, זאת בהיעדר הודעה על תקלה.

בהקשר זה יש לקרוא את הטופס ת/10(א) במלואו, לרבות ההערה בחלקו התחתון: "**בתאריך ובשעה הנקובים לא התקבלה תקלה במועד מנורה בצומת הנ"ל. תקינות הרמזור (מנגנון גלאים, שעון) נבדקים במהלך טיפול אחזקה חודשית (אחזקה מונעת) כאשר הבדיקה האחרונה התבצעה בתאריך 21.10.15**" (ההדגשה שלי ג.ק.).

9. יש באישור ת/10 (א) כדי ללמד על כך שבמועד התרחשות התאונה הרמזורים היו תקינים ולא נתקבלה כל הודעת מערכת על תקלה. רישום זה מתיישב היטב עם הממצאים בזירה המלמדים אף הם על תקינות הרמזורים והעובדה שפעלו בצורה תקינה ולא ב"מצב תקלה" (הבהוב צהוב או כיבוי מוחלט).

10. יצוין כי ההגנה לא הביאה כל ראיה לסתור את האמור לעיל והנאשם עצמו ציין בהודעתו במשטרה כי מערכת הרמזורים הייתה תקינה (ת/9 ש' 29 ו-30).

11. לאור האמור לעיל, יש לקבוע כי תקינות מערכת הרמזורים בצומת בזמן התאונה הוכחה מעבר לספק סביר ומנגד ההגנה לא הראתה כלל, כי חלה תקלה כלשהי ברמזורים.

הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום בכיוון נסיעתו

עדת התביעה מס' 2, הגב' נעראני אלא

12. נהגת הרכב המעורב בתאונה. בבית המשפט העידה: "אני זוכרת את התאונה. הייתי בצומת יגור לכיוון רכסים. אני נהגתי. הייתי לבד ברכב. עברתי את הצומת באור ירוק. פתאום באמצע הצומת סובבתי ראשי לצד שמאל... פתאום רואה שרכב מצד שמאל בא במהירות. לא יכולתי לעשות כלום. הוא התנגש ברכב שלי והרכב שלי הסתובב. הוא התנגש בחלקו האחורי השמאלי של הרכב שלי. בצד שמאל. הרכב שלי הסתובב. לא בכיוון הנסיעה שלי, כי אם בכיוון הנגדי. זהו. הייתי בהיריון. הזמינו לי אמבולנס. היו לי כאבי גב וכאבי בטן". העידה כי נסעה במהירות של "50-60 קמ"ש. נסעתי לבד ברכב. "נשאלה לקיומם של עדי ראיה והשיבה: "היה בחור לפניי שהוא אמר שהוא ייתן עדות. הוא מתרשחא. אני לא מכירה אותו ולא הכרתי אותו קודם. הוא נתן לי את מס' הטלפון ואמר שהוא מוכן לתת עדות על התאונה". חזרה והעידה: "לפני שנכנסתי לצומת היה אור ירוק לגמרי. "נשאלה לדברי הנאשם לאחר התאונה ומסרה: "כן. הוא דיבר אליי ושאל אם אני צריכה עזרה. לקחו אותי באמבולנס והוא דיבר עם בעלי ואמר לו שאני אשמה" (עמ' 2 ש' 9 - עמ' 3 ש' 4 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי לפני הצומת נסעה בנתיב האמצעי והתנועה זרמה ולא ידעה לומר מדוע נסעה דווקא בנתיב האמצעי ולא בימני. לגבי מיקומם של רכבים נוספים בכיוון נסיעתה העידה: "היה רכב מאחוריי. אחרי שקרתה התאונה ראיתי את הרכבים. לפני התאונה, אני לא זוכרת". נשאלה לגבי מס' ומיקום הרמזורים בצומת בכיוון נסיעתה והשיבה: "אני חושבת ששניים... יש בצומת לפניי שאתה עובר את הצומת ויש אחרי הצומת. מאחור. בכיוון נסיעתי יש שני רמזורים. שניהם לאותו כיוון. ישר. שני הרמזורים שהיו בכיוון נסיעתי, היו לנסיעה ישר". בכל הנוגע לאדם שסייע לה לאחר התאונה מסרה: "כן. אחרי שהוציאו אותי מהרכב הציע לי עזרה ואמר לי שראה את כל התאונה ואמר שהוא מוכן לתת עדות. הוא נתן לי מס' טלפון ונתתי את מס' הטלפון לבעלי". נשאלה למיקומו של רכב הנאשם לאחר התאונה והשיבה: "זה היה מהצד השמאלי שלי. אחרי שהרכב שלי הסתובב נגד כיוון הנסיעה, הוא עבר את הצומת והמשיך בנסיעה שלו". ולגבי הנהג שנסע מאחוריה העידה: "הוא עצר ממש בצומת כשראה את התאונה. הוא היה ממש אחריי. אחרי שראה את התאונה הוא עצר. לא המשיך בנסיעה. הוא היה אחריי... אני לא זוכרת איזה רכב יש לו. אני לא זוכרת כלום. הוא גבוה. אני לא זוכרת את הפנים שלו." (עמ' 3 ש' 32-7 ועמ' 4 ש' 1-3 לפרוטוקול). נשאלה לצבע הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם לאחר התאונה והשיבה: "לא. איך אני יכולה לראות? הייתי בלחץ ובהיריון. לא חשבתי על הרמזור בכיוון הנסיעה של הנאשם. לא חשבתי על כלום.... לא יכולה להעיד על מה הוא ראה כשהוא נסע. יכולה להעיד שנהגתי בירוק... הוא בא מכיוון רכסים במהירות.... כשהבחנתי בו הוא כבר נכנס בי. ראיתי אותו בכיוון שלי ופתאום הייתה התאונה. לא יכולתי לעשות כלום באותו הרגע". לא זכרה אם נסעו רכבים נוספים בכיוון הנגדי לה. (עמ' 4 ש' 14-4 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

13. מעדותה של הנהגת עולה כי נכנסה לצומת באור ירוק. אציין כי עדותה של הנהגת עשתה עלי רושם אמין ולא נסתרה כלל במסגרת חקירתה הנגדית. חיזוק של ממש לגרסתה של העדה ניתן למצוא גם בעדותו של עד הראייה שנסע מאחוריה מר נסים שמשום.

עד התביעה מס' 1, מר נסים שמשום

14. עד ראיה לתאונה. בבית המשפט העיד: "חזרתי מהטכניון... רציתי לחזור הביתה למעלות תרשיחא. נסעתי עם הרכב של העבודה... הייתי לבד ברכב. כשהגענו לרמזור על הגשר, הייתה מולי הרכב של הבחורה והרמזור היה ירוק במרחק של 30 מטר ממני, אז כהרכב של הבחורה הגיע לאמצע הצומת ראיתי שיש רכב שהגיע ממול ופנה שמאלה שלו, והרמזור היה עדיין ירוק בכיוון הנסיעה של הגברת. המשכתי בנסיעה עד שהגעתי ליד הרכב הפגוע. ירדתי מהרכב והתקשרתי למד"א, אז הגיעו עוד אנשים שהוציאו את האישה בזמן שדיברתי עם מד"א. האישה יצאה וישבה על מדרכה ובכתה כי הייתה בהריון ופחדה. אנשים הרגיעו אותה. הרכב שבא ממול הנהג יצא ואמר לה למה עברת באדום, הוא חזר על זה כמה פעמים. היא אמרה שהיא עברה בירוק ואז יצאתי והצעתי לה את הטלפון שלי ואני יכול לבוא ולהגיע שהיא עברה בירוק. חיכיתי עד שהגיע אמבולנס לפנות אותה ואז נסעתי. התקשרו אלי וביקשו לבוא לתת עדות, מסרתי הודעה במשטרה" (עמ' 14 ש' 5-18 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

בחקירתו הנגדית אישר כי לא הבחין בצבע הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם. לא זכר קיומם של סימני בלימה ולא הבחין בבלימה מצד רכב הנהגת המעורבת. העיד כי לא פגש במקום התאונה בבעלה של הנהגת המעורבת ולא ידע כיצד מס' הטלפון שלו הגיע לידי בעלה (עמ' 14 ש' 29 - עמ' 15 ש' 1 לפרוטוקול). העיד כי לא פגש אף איש משטרה במקום התאונה. בכל הנוגע לקיומם של רכבים נוספים בכיוון נסיעת הנאשם, העיד: "לא ראיתי רכבים נוספים לא בכיוון נסיעה שלי ולא בכיוון נסיעת הפיאט." (עמ' 15 ש' 4-21 לפרוטוקול).

15. מעדותו של מר שמשום עולה באופן ברור כי הנהגת המעורבת נכנסה לצומת כאשר בכיוון נסיעתה דולק ברמזור אור ירוק. עדותו של עד זה עשתה עלי רושם אמין ביותר. מדובר בעד אובייקטיבי שאינו קשור לנהגת באופן כלשהו. עדותו לא נסתרה בשום שלב והיא כאמור מתיישבת עם גרסת הנהגת.

עדות הנאשם

16. בית המשפט העיד: "הגעתי מרכסים. ברכב שלי. בפיאט. אני נוהג. הבן שלי נהוראי יושב לידי... הגעתי לצומת ואני נעצר ברמזור אדום. במרחק הרבה מאד מטרים ראיתי את הרמזור אדום

כשהגעתי לצומת. אתה מרוכז בנסיעה ורואה רמזור אדום מול העיניים. נעצרתי והייתי לבד בצומת. הייתי היחיד לפני הרמזור. אני לא זוכר אם היו רכבים שנסעו ישר או משהו כזה. רציתי לפנות לכיוון יוקנעם שמאלה. מיד איך שנעצרתי היה אור כתום ואחר כך ירוק בכיוון שלי. כשלקחתי פנייה שמאלה בדיוק הייתה התנגשות עם רכב המעורבת בתאונה שבאה מכיוון יגור. היא פגעה לי בדופן השמאלית של הרכב שלי, בצד הנהג, בצד השמאלי שלי, בחלק הקבילה. היא פגעה בפינה השמאלית קדמית שלי, כי זו הייתה הזווית שבה הרכב נמצא. תוך כדי פגיעה הרגשתי ממש רעש, כמו החלקה מהירה, שפשוף אבל הוא היה משמעותי. זה השפשוף בין הרכבים וחריקה ורעש מאד חזק של חריקה. אז יש את הקטע של הפרסה. הרכב הסתובב בצורה של פרסה. זה הרגיע אותי מאחר שהבנתי שיש שליטה על הרכב. הרכב שלי נעצר במקום התאונה. אני המשכתי עמו מאחר שהייתי באמצע הכביש, לסוף הצומת. יצאנו אני ובני מהרכב. ניגשתי לנהגת לשאול אותה מה שלומה. לא ידעתי אם זה נהג או נהגת ברגע התאונה. אז אני שומע אותה אומרת "אמא, אני פוחדת. אני בהיריון". היא בכלל לא דיברה בטלפון. היא דיברה לעצמה. אני לא ראיתי את פניה, מאחר שהיו כריות אוויר של כל הדופן. כששמעתי אותה אומרת את הדברים היא הייתה בתוך הרכב ולא מחוצה לו. אני והבן שלי היינו שם...". בכל הנוגע למרחק שהנאשם היה מהצומת כאשר הבחין לראשונה באור האדום בכיוון נסיעתו, העיד: "קשה לי להעריך דבר כזה, אבל ברור לי שזה היה לא קצת זמן. אני חושב מרחק אולי 150 מטרים. אני אומר זאת מאחר שיש לפני כן רמזור. בד"כ אחרי הרמזור מרוכזים ברמזור הבא. אני מכיר את הצומת הזה הרבה, מאחר שחמותי קנתה שם דירה". העיד בנו: "הסתכל באותו זמן בסרטון על המטוס הרוסי שהפילו אותו במצריים. זה היה בוואטסאפ. בזמן הנהיגה הוא הסתכל על הסרטון ולא בזמן התאונה... הוא החזיק את זה ביד והסתכל על הסרטון. לשאלת ביהמ"ש, איך אני יודע שהוא הסתכל על הסרטון. שאלתי אותו אחרי התאונה איך אתה יודע אם עצרתי או לא, אז הוא אומר לי שהוא ראה סרטון. אני לא יודע אם עצרתי או לא עצרתי. אני נסעתי לאט. נגמר הסרטון. הוסיף והעיד: "...אני עוד לא מאופס ובערך דקה וחצי הגיע נסים שמשום זה שאמר שהוא עד ראייה. הוא לא היה אחריה. הוא בא מכיוון נשר. יצאו עוד שניים מהרכב שלו. הוא אומר שהוא היה לבד. הם יצאו מהרכב... והם עזרו לה לצאת והושיבו אותה על המדרכה... הם אחרי זה התקשרו לאמבולנס. פה שאלתי אותה אם היא שמה לב שהיא חצתה את הצומת באור אדום. אני מבקש להבהיר שלא אמרתי שהיו שני רמזורים ירוקים, אבל לי היה אור ירוק, ולכן הסקתי, שלה היה אור אדום. אחרי שהיא נרגעה אמרתי לה "שמת לב, שחצית באדום?"...אח"כ האמבולנס הגיע. שמשום הלך. אני לא יודע. אני חושב שמשום היה מאחוריה. הוא היה צריך להגיד משהו כבר אז. הוא גם במשחק הזה. ראיתי אותו מסתכל עליי ועליה ואחר כך ניתחתי את מה שעבר לו בראש, שכנראה שהוא הביא לה פתק עם טלפון. הוא רצה לעזור לה, ולא לי. אני לא יודע אם הוא מכיר אותה או לא. כולם שם היו בני מיעוטים ואני היהודי היחיד. הוא רצה לעזור לה בגלל שהיא ערבייה...זה כבר הגיעו ניידות. (עמ' 23 ש' 8 - עמ' 24 ש' 28 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

בחקירתו הנגדית העיד כי הגיע מכיוון רכסים בנתיב השמאלי המיועד לפנייה שמאלה. נשאל למספר הרמזורים בהם ניתן להבחין מכיוון נסיעתו והשיב: "יש לי רמזור שמאלה ויש לי רמזור ישר. רמזור שמאלה לידי. זה מה שאני זוכר. זה מה שאני יודע יותר נכון. אני יודע שיש עוד רמזור. נשאל והשיב ביחס ליתר הרמזורים: "אני לא יודע מה היה צבע הרמזור בנסיעה ישר כשהגעתי. הסתכלתי על הרמזורים אך אני מסתכל על

הרמזור שאני אמור להסתכל בו". העיד כי היה בעצירה טרם כניסתו לצומת פרק זמן של: "שתי שניות" ושלל את האפשרות לפיה היה מרוכז ברמזור ישר ולא ברמזור שבכיוון נסיעתו שמאלה. לאפשרות שהייתה תקלה ברמזורים השיב: "נראה שהם פעלו כסדרם. כשהיה אור אדום כתום ירוק". לטענה לפיה נצפה נוהג לתוך הצומת ללא כל עצירה, השיב: "זה לא נכון. לדעתי, או שהיה לה כתום והיא רצתה להשיג אותו". לשאלה האם התרשם שהנהגת השנייה והעד שמשום קשרו נגדו, השיב: "לא. ברגע אני רואה דבר כזה אני מנסה להבין איפה זה יכול להיות. אולי יש דברים שאני לא יודע? אין לי פה כלים. השתמשתי בכל הכלים שלי. גם הבוחן נאדי הוא משבט מזאריב שגרים בזרזיר. יש לי אפילו הקלטות מנעראני מהמשפחה שלה והם גרים בזרזיר. אני חושב שגם נאדי מעורב בעניין חד משמעית, בכל הנוגע לתיק שהוגש נגדי מסיבות שלא קשורות בראיות כי אם בעניינים אישיים..." (עמ' 25 ש' 26 - עמ' 27 ש' 28 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

17. הנאשם עמד על גרסתו לפיה נכנס לצומת באור ירוק. יש לציין כי עדותו בבית המשפט תואמת את גרסתו במטרה לאחר התאונה וכן את אמרתו לנהגת ולמר שמשום מיד לאחר התרחשות התאונה. בהקשר זה ניכר כי הנאשם אכן משוכנע שנכנס לצומת באור ירוק.

18. עם זאת, עדותו של הנאשם אינה מתיישבת עם גרסת הנהגת ועד התביעה האובייקטיבי שכאמור עשו עלי רושם אמין.

19. בנוסף, מעדות בנו של הנאשם כפי שתובא בהמשך, ניתן ללמוד כי השניים (הנאשם ובנו) היו עסוקים בדברים אחרים והנאשם לא היה מספיק ערני למתרחש מולו.

עד ההגנה, מר נהוראי אשול

20. בנו של הנאשם שישב בכיסא הנוסע. בבית המשפט העיד: "נסענו מרכסים לכיוון צומת יגור. אני ישבתי ליד הדלת שליד הנהג. יש מקדימה שלושה מקומות, וביני לבין אבי הפריד מושב. בפנייה שמאלה לכיוון יוקנעם, הרגשתי כמו תחילת נסיעה ברמזור ירוק. אבא פנה שמאלה ובסיבוב אירעה התנגשות. הרכב נעצר. הסתכלנו וראינו את החריקה ואבא המשיך עם הרכב קדימה קצת שלא יפריע לצומת. ירדנו מהרכב לבדוק מה שלום הנפגעת. היא אמרה שכואבת לה הבטן. שהיא מפחדת. שהיא בהיריון. היא אמרה את זה בעברית. בינתיים אני מחפש את הטלפון של אבא, צפיתי בסרטון של המטוס הרוסי שהתרסק, תוך כדי התאונה, כלומר לפני התאונה. כשנגמר הסרטון הסתכלתי ואבא בדיוק החל לפנות. כשאירעה התאונה הטלפון עף לי מהיד. תוך כדי דקה וחצי אבא עצר את הרכב..." (עמ' 28 ש' 5-16 לפרוטוקול).

ש. בזמן שהתעסקת בסרטון, הרכב היה בתנועה?

ת. לא הרגשתי.

ש. חצי דקה לא הרגשתי אם אתה בתנועה?

ת. חצי דקה לא הרגשתי שאני בתנועה.

ש. אם לא הרגשתי שאתם בתנועה זה אומר שהייתם בעמידה?

ת. בכלל לא הרגשתי אם אני בנסיעה או לא.

(עמ' 29 ש' 3-7 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

ובהמשך העיד: "רק כשנעצרנו. כשהתחלנו את הסיבוב אז הייתה הפגיעה ואז הסתכלתי ישר וראיתי שיש רמזור ירוק ואמרתי לאבא שיש רמזור ירוק. זה היה בשלב שנעצר הרכב. ברגע התאונה זה פעם שנייה שבה הבחנתי שיש אור ירוק. כשהרמתי את העיניים מהסרטון ראיתי זאת לראשונה את האור הירוק. כבר אחרי הקו היינו כששמתי לב שיש אור ירוק". (עמ' 29 ש' 22-26 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק.).

ש. איך בזמן תאונה אתה מסתכל אחורה ורואה את הרמזורים? אתה נמצא כבר לפני הרמזורים. איך אתה רואה אותם? בזמן שאבא שלך התנגש עם רכב אחר אתה הסתכלת אחורה?

ת. זה היה בזווית שאפשרה לי לראות את הרמזור. אמרתי לעצמי "עברנו אולי באדום" הסתכלתי שנייה וראיתי שזה ירוק.

ש. למה חשבת שאתם עברתם באדום אם נכנסת לצומת וראית שזה ירוק?

ת. זה אוטומטית חשבתי מה קרה פה. (עמ' 30 ש' 12-17 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.).

ש. למה במשטרה לא מסרת את הגרסה הזו שהסתובבת אחורה וראית את הרמזורים?

ת. לא שאלו אותי על זה. (עמ' 30 ש' 31-32 לפרוטוקול).

מעדותו של הבן ניתן ללמוד כי לא באמת הבחין ברמזור בכיוון נסיעתם לא לפני כניסתם לצומת ולא ברגע הכניסה לצומת. כמצוטט לעיל, הוא כלל לא הרגיש אם הרכב בנסיעה או בעמידה ובמילים אחרות לא הסתכל על הדרך. חיזוק לכך ניתן למצוא בדבריו לפיהם בזמן התאונה צפה "בסרטון של המטוס הרוסי שהתרסק" ובכך שחשב לעצמו "עברנו אולי באדום".

21. אמנם במסגרת הודעתו במשטרה מסר הבן כי הרמזור בפניה שמאלה בכיוון נסיעתם דלק בירוק (נ' 4 ש' 5), אך גרסתו זו אינה מתיישבת עם עדותו בבית המשפט.

22. לאור האמור לעיל, אני קובע כי בזמן הכניסה לצומת הבן לא הבחין ברמזור בכיוון נסיעתם מאחר שהיה עסוק בצפייה בסרטון.

23. עוד ניתן ללמוד מעדותו של הבן כי הנאשם היה מעורב במידה כזו או אחרת במעשיו של הבן והוא זה שאמר לו להסתכל בסרטון:

ש. איך הוא ידע שאתה מסתכל על הסרטון של המטוס הרוסי?

ת. **הוא אמר לי לפני שאציץ בסרטון הזה. הוא ראה אותו לפני.**

ש. בזמן הנסיעה הוא אמר לך תסתכל על הסרטון?

ת. **באמצע הנסיעה, הוא אמר לי "אה.. אתה כבר בטלפון. תסתכל על הסרטון הזה"...**

(עמ' 29 ש' 12-17 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק.)

יש בעדותו של הבן כדי לסתור את גרסת הנאשם אשר העיד כמצוטט לעיל, כי רק לאחר התאונה היה מודע לכך שבנו צפה בסרטון. ניכר כי הנאשם ניסה להרחיק את עצמו מאותו סרטון בו צפה בנו רגעים לפני התאונה, כאשר בפועל התברר שהוא זה שהציע לבנו לצפות בסרטון. מדובר בסתירה מהותית שיש בה כדי ללמד על כך שהנאשם לא היה מרוכז באופן מלא בנהיגה ובמתרחש מולו. בהקשר זה יש לציין כי לא הנאשם ולא בנו מסרו במסגרת חקירתם במשטרה על אותה צפייה בסרטון.

טענות ההגנה למחדלי חקירה

24. לטענת ההגנה שני מחדלי חקירה מרכזיים.

האחד, העובדה שלא נבדקה תקינות הרמזורים בצומת על ידי גוף מקצועי כגון חברת "מנורה". כאמור לעיל, לא מדובר בחוסר ראייתי, אלא בבדיקה שלא היה כל צורך לבצעה, זאת בהיעדר הודעת מערכת על תקלה (ראה סעיפים 8 ו-9 דלעיל).

השני, היעדר התייחסות למצלמת מע"צ שהייתה מותקנת בצומת. בהקשר זה, הבוחן מר נאדי מזאריב הסתמך על דבריה של השוטרת לינה שוקיר אשר מסרה לו כי: **"קבלה תשובה ממצלמות מע"צ כי אין תיעוד לתאונה וכי המצלמות היו מכוונות לצד אחר והתאונה אינה מתועדת"** (מזכר ת/10). אמנם מדובר בעדות שמיעה וניתן היה כמובן לתפוס את סרטון מצלמת מע"צ, אך בנסיבות אלו אינני סבור כי מדובר במחדל חקירתי משמעותי אם בכלל, מהטעם שהבוחן לא התעלם מקיומה של המצלמה, אלא ערך בירור בעניין. משקיבל תשובה שלילית, לא סבר שיש להוסיף ולחקור בהקשר זה. יודגש, כי גם אם הייתי קובע כי מדובר במחדל חקירה, אין בו כדי לאיין את הראיות החד משמעיות מהן עולה כי הנהגת נכנסה לצומת באור ירוק.

סיכום ביניים

25. לאור כל האמור לעיל, אני מאמץ את עדותם האמינה של הנהגת והעד האובייקטיבי מר שמשום ובהתאם אני קובע כי הנהגת נכנסה לצומת באור ירוק.

26. משהוכח שהנהגת נכנסה לצומת באור ירוק, כאשר מערכת הרמזורים בצומת תקינה ולא קיימת כל אפשרות לאור ירוק בו זמנית גם מכיוון נסיעת הנאשם, יש לקבוע כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום שדלק בכיוון נסיעתו.

27. עוד אני קובע כי בנו של הנאשם לא הבחין ברמזור שהיה בכיוון נסיעתם מאחר שהיה עסוק בצפייה בסרטון. בהקשר זה יש לציין כי עדותו של הנאשם אינה מתיישבת עם חלקים מעדותו של הבן, וניכר כי הנאשם ביקש להרחיק עצמו ממעורבות כלשהי באותו סרטון.

28. עוד אני קובע, כי הנאשם לא היה ערני למתרחש מולו, אם משום שהיה עסוק עם בנו באותו סרטון ואם מסיבה אחרת, ולא עצר את רכבו חרף האור האדום שדלק בכיוון נסיעתו.

29. הגם שההגנה לא טענה זאת במסגרת סיכומיה, אינני סבור כי יש בסיס ולו קלוש לאפשרות אותה העלה הנאשם בעדותו לפיה הנהגת ומר שמשום חברו כנגדו בהיותם בני מיעוטים והוא יהודי. אין לדברים כל שחר ולא הונח להם כל בסיס ראיתי. מדובר בתחושתו הסובייקטיבית של הנאשם ולא מעבר לכך והדברים גם נכונים ביחס לחשדו של הנאשם לפיו הבוחן הכיר את הנהגת המעורבת וניתב את החקירה בהתאם.

שאלות אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה ותוצאותיה

30. משהוכח שהנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום בכיוון נסיעתו, הרי שיש לקבוע כי האחריות לגרימת התאונה ותוצאותיה רובצת לפתחו. בהקשר זה, לא מצאתי כי קיימת כל רשלנות תורמת מצידה של הנהגת שנכנסה לצומת באור ירוק.

31. כניסה לצומת באור אדום מלמדת על רשלנותו של הנאשם שלא "נהג" כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין ובפרט שלא היה ער לרמזור שדלק בכיוון נסיעתו ולא פעל בהתאם.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לאחר ששקלתי את מהות העבירות, נסיבות ביצוען (גרימת תאונת דרכים לאחר כניסה לצומת באור אדום), הערך החברתי עליו יש להגן (הגנה על ציבור המשתמשים בדרך) והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול פסילה בפועל שלא תפחת מ-3 חודשים (פסילת המינימום הקבועה בחוק) ולא תעלה על 5 חודשים וקנס משמעותי.

לקולה אני מביא בחשבון את עברו התעבורתי של הנאשם אשר נהג משנת 1990 ולחובתו 9 הרשעות קודמות ללא עבירה דומה וללא עבירה חמורה אחרת יתר על המידה, נסיבותיו האישיות והנזק שייגרם לו כתוצאה מפסילה ארוכה. בנוסף, אני מביא בחשבון את העובדה שלמרבה המזל לא נגרמו לנהגת המעורבת או לנאשם ובנו חבלות חמורות.

אמנם הנאשם ניהל את משפטו עד תום, אך ראוי לציין כי בדיון הקודם ועוד בטרם ניתנה הכרעת הדין ביקש לחזור בו מכפירתו ולאמץ את הסדר הטיעון שהוצע לו בתחילתו של המשפט, אך הדבר לא הסתייע מבחינת התביעה ויש בכך מרכיב מסוים לקולה.

בנסיבות אלו אני סבור שניתן לסטות במידת-מה מפסילת המינימום הקבועה בחוק והנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ש"ח.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 18.4.2017 ובכל 18 בחודש שאחריו.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 ימים בפועל.

באופן חריג ועל מנת שלא לפגוע בפרנסתו של הנאשם והעובדה שלא מדובר ככלל בנהג מסוכן, אני דוחה את

עמוד 12

תחילת ריצוי הפסילה ליום 30.7.17 בשעה 13.00.

במידה שהנאשם יפקיד רישיונו במועד מוקדם יותר, תחושב הפסילה בהתאם.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו - גם אם פקע תוקפו - במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

הנאשם יהא רשאי להפקיד רישיונו גם בבימ"ש השלום לתעבורה בפתח-תקווה.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ל' שבט תשע"ז, 26/02/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא